

REHBERLİKLE BU AY

MEV İzmir Özel Okulları Yayını / Ekim 2008

MEV
ÖZEL AVNİ AKYOL
LİSESİ

MEV
ÖZEL İZMİR FEN
LİSESİ

MEV
ÖZEL İZMİR
İLKÖĞRETİM OKULU

REHBERLİK SERVİSİ İLETİŞİM BİLGİLERİ

Tülay YAZGAN / Koordinatör Psik. Danışman
Kurum İçi Tel: 0 232 234 28 88 (189)
e-mail: tyazgan@mevizmirokullari.k12.tr

Nazan ERYÜREK / Psikolojik Danışman
Kurum İçi Tel: 0 232 234 28 88 (185)
e-mail: nazan@avniakyol.k12.tr

Özlem KURT / Psikolojik Danışman
Kurum İçi Tel: 0 232 234 28 88 (208)
e-mail: özlem@avniakyol.k12.tr

Onur AKKOCA / Koordinatör Psik. Danışman
Kurum İçi Tel: 0 232 234 28 88 (145)
e-mail: onur@özelizmirilkogretim.k12.tr

Çiğdem SUMAR / Psikolojik Danışman
Kurum İçi Tel: 0 232 234 28 88 (202)
e-mail: csumar@özelizmirilkogretim.k12.tr

Şafak UZUN / Psikolojik Danışman
Kurum İçi Tel: 0 232 234 28 88 (206)
e-mail: suzun@özelizmirilkogretim.k12.tr

Didem TEKELİ / Psikolojik Danışman
Kurum İçi Tel: 0 232 234 28 88 (219)
e-mail: dtekeli@özelizmirilkogretim.k12.tr

İMTİYAZ SAHİBİ

MEV Özel Avni Akyol Lisesi Adına
Okul Müdürü Ceyda ÖNAL

YAYIN SORUMLUSU

Elbin ERTUNÇ DİNÇ
Basın-Halkla İlişkiler Müdürü

EDİTÖRLER

Tülay YAZGAN - Nazan ERYÜREK
Özlem KURT - Onur AKKOCA - Çiğdem SUMAR
Şafak UZUN - Didem TEKELİ

GRAFİK TASARIM ve BASKI

Sba ADVERTISING

Şair Eşref Blv. Karahmetoğlu İş Merk.
Nd:22 D:405 Çankaya - izmir
www.sbareklamcilk.com

YAZIŞMA ADRESİ

Müzeyyen Senar Cad. No:71 35310
Güzelbahçe - İzmir
Tel: 0 232 234 28 88 (Pbx)
Faks: 0 232 234 29 30
iletisim@mevizmirokullari.k12.tr
www.mevizmirokullari.k12.tr

VERİMLİ ÇALIŞMA ALIŞKANLIĞI GELİŞTİRMEDE AİLE TUTUMLARI

Tülay YAZGAN

Koordinatör Psikolojik Danışman

Çocukların okula başlaması ile birlikte, onların verimli ve etkili ders çalışma becerilerinin geliştirilmesi de çok önem kazanmaktadır. Bu süreçte anne babalar zaman zaman "çocuğum nasıl ders çalışmalı?, Ona nasıl ve ne ölçüde yardımcı olmalıyım?, Yalnız mı çalışmalı?, Zamanını nasıl verimli kullanabilir?" vb. sorulara cevap arayabilirler ve bu konuda desteğe ihtiyaç duyabilirler.

Verimli ders çalışma alışkanlığını geliştirilmesi ve yukarıda sorduğumuz her sorunun cevapları başlı başına bir bülten yazısı oluşturabilir. Ben bu bülten yazımda sizlerle verimli ders çalışma alışkanlığının gelişmesinde ailelerin tutumlarının çalışma alışkanlığına nasıl etki ettiğini paylaşmak istiyorum.

Bu konuda ailelerin tutumları incelendiğinde üç tip tutumdan bahsedebiliriz. Bunlar: Ailenin Çocuğun Okul Sorumluluğunu Üstlendiği Tutumlar, Ailenin Tüm Sorumluluğu Okula Yüklediği Tutum, Çocuğun Okul Sorumluluğunun Okul ve Aile Desteği İle Geliştirildiği Tutum

Sırasıyla bu tutumları inceleyelim ve sonuçta çocukta oluşan davranış yansımalarını gözden geçirelim;

AİLENİN ÇOCUĞUN OKUL SORUMLULUĞUNU ÜSTLENDİĞİ TUTUMLAR;

-Ailem ne yapacağını bilir!

Çocuk okula gitmeden önce tüm defterlerin kontrol edildiği, bilginin okuldan önce verildiği aile tutumu, yaklaşımıdır.

Amaç: Çocuğun okulda kolay öğrenmesini sağlamaktır. Dolayısıyla ailenin başarı beklentisi yüksektir.

Çocuğa davranış yansımaları; Ben evde zaten öğreniyorum. Okulda dinlesem de olur... Öğretmenlerin ve okulun öğrenmedeki önemini kavramakta zorlanan çocuk tipi oluşur. Ailesi konuları tanımladığı için kendisinin dersi takip etmesine gerek olmadığını düşünür ve bu yönde hareket eder.

-Ailem ne yapacağını bilir?

Aile çocuğuyla yeterince ilgilenemeyeceğini düşünerek özel öğretmenler tutar. Sınıftan sonra çocuk özel öğretmenle bilgilerini tazeler. Ödevlerini yapar. Bazı aile bunu sır gibi saklar.

Amaç: Ailenin "ya derste öğrenemezse" kaygısının sonucun da tedbir almasıdır. Dolayısıyla ailenin başarı beklentisi yüksektir.

Çocuğa davranış yansımaları; Ben anlamadığım konularda mutlaka özel destek almalıyım. Kendim konu tekrarı yaparak öğrenemem. Nasıl konu tekrarı yapılır? Dersi dinlesem boş ver zaten özel öğretmenim bana anlatır.

Çalışma alışkanlığı hakkında edinimi olmayan öğrenci tipi oluşur.

AİLENİN TÜM SORUMLULUĞU OKULA YÜKLEDİĞİ TUTUM

-Okul ne yaptığını bilir?

Okul ihtiyaçları zamanında karşılanır. Kontrol ve takip yoktur. Başarı beklenir.

Amaç: Özel okula gönderiyorum. Okul bunu yapabilmeli

Çocuğun davranışına yansımaları; Ailem derslerimle bile ilgilenmiyor. Beni önemsemiyor. En iyisi ödevlerimi yapmayayım da öğretmen okula çağırсын biraz belki beni önemserler.

Zaten nasıl ve nereden başlayacağımı da bilmiyorum...Canım sıkılıyor eğlence ortamı yaratmalıyım..

Neden okula geldiğini tanımlayamayan, çalışma alışkanlığında yetersizlik duygusu yaşayan öğrenci tipi

-Okul ne yaptığını bilir?

Okul ihtiyaçları zamanında karşılanır. Kontrol ve takip yoktur. Başarı beklenir. Okul işbirliği için davet ettiğinde aile sıkı işbirliğine sarılır. Çocuğu aşırı kontrol etmeye başlar. Bir süre sonra aile aldığı karardan vazgeçer.

Amaç; Çocuğuma güveniyorum.

Çocuğun davranışına yansımaları; Öğretmen istemese böyle davranmayacaklardı. Öğretmenim daha başarılı olmamı istiyor. Ailem benden ne istiyor?

Okuldan ne istediğini bilemeyen öğrenci tipi

ÇOCUĞUN OKUL SORUMLULUĞUNUN OKUL VE AİLE DESTEĞİ İLE GELİŞTİRİLDİĞİ TUTUM

Ailemin ve okulumun ve kendimin ne istediğini biliyorum!

Çocuğun tüm ihtiyaçları karşılanmıştır. Çocuk ihtiyaçlarını, yapması gerekenleri tanımlar.Ödev onun sorumluluğundadır bunu bilir ve yapar. Rutin öğretmen-veli-öğrenci görüşmeleri vardır.

Amaç; Ailene ihtiyaç duyduğunda senin yanındayız. Ama bu senin sorumluluğun kendin başarmalısın

Çocuğun davranışına yansımaları;

- Okul sorumluluğunu taşıyan,
- Okuldan ne istediğini bilen
- Kendine en uygun çalışma alışkanlığını geliştirebilmiş
- Anlamadığı konularda çaresizlik yaşamayan,
- Kendine güvenli
- Dersi dinlemenin önemini kavrayan
- Başarı ve başarısızlık duygusun yaşamış ve başarının nasıl elde edildiğinin farkında olan bilinçli öğrenci tipi

Sonuç olarak: Ailelerin olumsuz tutumları başarısızlığın temelini oluşturur. Aile, elinden geldiğince çocuğun temel ihtiyaçlarını karşılamalı, sosyal iletişimde ve arkadaş seçiminde, çocuğa çekinik destek sağlama lıdır. Çocuğa önemli olduğu hissettirilmeli, değer verilmeli ve görüşlerine saygı duyulmalıdır. Çocuk, aile desteğini daima yanında hissetmelidir. Böylece kendini güvende hisseder. Çocuğa çalışması için zorlama yapılmamalı, çalışılacak uygun ortamlar hazırlanmalıdır.

SAHTE BENLİK

Nazan ERYÜREK
Psikolojik Danışman

Beş kilo vermeyi saplantı haline getirip, bunu aslında istemiyor olmak gerçekten mümkün mü? Bir iş fırsatı çıkmış, tek yapmanız gereken cv göndermek ama cv'yi göndermemek söz konusu olabilir mi? Ders çalışmaya başlamanın ne kadar önemli olduğunu bilmek ancak başarılı olmayı gerçekten istemek...?

Tek kelime ile "evet", bunların hepsi mümkün. Mümkün olmasa hevesle planladığımız işleri birden bire "bu çok saçma, vakit bile ayırmaya değmez" duygusuyla yer değiştirmesi başka nasıl açıklanabilir ki?

"Gerçek benliğimizi arayış" aşamasında; bazı isteklerimizin güvenliğimizi tehdit ettiği hissine kapılırız. Çocukluğumuzda ki anne desteğinden yoksun kaldığımızda yaşadığımız travmayı hatırlatır bu durum bize. Çocuk olmanın ölümcül acizliği ile yeniden yüz yüze geliriz. Böylelikle, kendi özbenliğimizi özgürce yaşamak yerine, annemizin beklentileri doğrultusunda davranmayı öğreniriz. Böylece "Sahte Benliğimiz" oluşur.

"Sahte Benliğin" amacı; bizi gerçek kimliğimizi öğrenmekten, mutsuzluğumuzun gerisindeki nedenlere bakmaktan, kendimizin kolay incinir, hassas, ürkek olduğumuzu fark etmekten, gerçek benliğimizi özgür bırakmaktan aciz olduğumuzu görmekten korumaktır. Öte yandan, "Sahte Benliğin" amacı uyuma değil savunmaya yöneliktir; benliği acı verici duygulardan korur. Bir başka deyişle, "Sahte Benlik" gerçeklik üzerinde egemenlik sağlama amacını gütmeyi; acı verici duygulardan kaçınmanın peşindedir, bu amaca da ancak gerçeklik üzerinde egemenlik sağlamaktan vazgeçme pahasına ulaşılabilir.

YAZIYI ÇOCUĞUNUZU, EŞİNİZİ YA DA BAŞKA BİR YAKININIZI DÜŞÜNEREK Mİ OKUDUNUZ? LÜTFEN GERİ DÖNÜN VE BİR KEZ DE KENDİNİZİ DÜŞÜNEREK OKUYUN ...
SEVGİYLE KALIN...

Gerçek benliği sabote etme konusunda bilmemiz gerekenler;

- Fikirlerinizi uygulamaya başlarsanız, gerçekten mükemmel olup olmadığı, ortaya çıkacak. Hiç başlamayarak kendi sınırlarınızı, ebediyen öğrenmekten korunmuş oluyorsunuz.
- Aile ya da iş yaşantısında sizden beklenen davranışın tam tersini yapıyor olabilirsiniz. Bu davranış biçimi "pasif-saldırganlık" olarak adlandırılıyor. Bilinçaltı "hayal kırıklığını size ifade edemiyorum, öyleyse ben de sizi davranışlarımla hayal kırıklığına uğrattırım." der.
- "ikincil kazanç" dediğimiz durumu sağlıyor olabilirsiniz. Harekete geçmemekle, herkesin ilgisini üzerinizde topluyor ve aslında nasıl çabaladığınızı ancak bahtsızlığınızı yenemediğinizi çevrenizdekilerin düşünmesini sağlıyor olabilirsiniz.
- Yine harekete geçmeyerek, sevdiğiniz insanları cezalandırıyor olabilirsiniz. Bilinçaltı "Beni sen (siz) bu hale getirdiniz. Şimdi de bu durumla ilgilenin bana siz bakın." Der.
- Başkalarının sizi kınayabileceği davranış örüntüleri sergileyerek, riskli davranışlar olarak, başarısızlığınızın haklı nedenlere bağlı olduğunu ispattlamaya çalışabilirsiniz.
- Öyle bir durumun ya da işin içine kendinizi sokarsınız ki; başka bir duruma geçme şansınız kalmayabilir.

Yukarıdaki maddeler bizi başarısızlık konusuna getiriyor. Bazı "sözde" başarısızlıklarımız aslında koruyucu önlemlerdir. Bizi aslında olmak istemediğimiz biri haline gelmekten korurlar.

"Sahte Benlik" devreye girdiğinde şöyle düşünmeye başlarız: "GERÇEKTE NE DÜŞÜNDÜĞÜMÜ VE NE İSTEDİĞİMİ UNUTMALIYIM. ONLARI ETKİLEYEBİLECEK MİYİM? İŞTE ÖNEMLİ OLAN BU." Bu düşüncenin temel taşlarını tabii ki anne babalarımız oluşturuyor. Çoğu anne baba çocuklarının öncelikle güvence de olmasını ister. Ancak bu durum muhakak mutluluk demek değildir. "Sanatçı ol tabi hayatım ama, önce doktor ol. Böylece iş garantin ve düzenli bir maaşın olur. Mutlu değil misin? Tatlım, hayat bul Çevrene bak kim tam anlamıyla mutlu ki?" bu düşünceler öyle mantıklı ki; bu düşünceleri çürütmek öyle zor ki. Bu sözlerle çocukluğumuzda yaratıcılığın keşif edildiği bölgeye gitmemeyi öğrenmiş olabiliriz. Buna rağmen çevrenin istediği yönde kendimizi geliştirebiliriz ve başarılı olabiliriz. Böyle bir durumda da başarılarımız için ne zaman övgü alsak içimizde bir boşluk hissederiz. Bu övgülerin gerçek bene ait olmadığını biliriz. Anne babamızın gurur duyduğu çocuk olma dramını tekrar tekrar yaşarız. Gerçek benliğimizi terk ettiğimiz için aslında bir depresyon yaşarız.

Yapmayı hedeflediğiniz işler konusunda yeteneksiz mi olduğunuzu düşünüyorsunuz. Tersine de olabilir. Başarılı olduğunuz bir konuyla ilgili size heyecan veren fikirlerinizin ardından benliğinizi bir endişe mi sarıyor? İşte, "Terk Etme Bunalımı" böyle bir şey.

Bu algılama, kişilerarası ilişkilerde çelişkiler içeren bir davranış örüntüsüne yol açar. Acizlik ve kendine yetememe hissi, benliği yapmak istenen işe doğru iterken, yakınlaştığında bu sefer de istenilen şeyin, kötü ve zor tarafları görülüp, yapılmak istenenin sadistleşerek benliği ele geçireceği ve yutacağı korkusu ortaya çıkar ve benlik yapılmak istenen iş ile arasına ilişki bir mesafe koyma ihtiyacı duyar. Bir başka deyişle, istekle ilgili açlık, benliği isteğe doğru iterken, yapılacak iş ile ilgili korku benliği istekten uzaklaştırır. İsteğe, yutulmayacak kadar uzak, terk edilmiş hissetmeyecek kadar da yakında olmaya çalışır (Masterson, 1990). Kişi, neredeyse tüm yaşamı boyunca terk edilme ve yutulma çatışması olarak niteleyebileceğimiz bu ikilem arasında gider gelir.

Gerçek Benliğimizin arzuladığı gerçek başarıyı, başarıyı teşvik edecek davranışlarla birleştirdiğiniz de ve doğru destekleyici kişileri seçtiğinizde yakalayabilirsiniz. Eserlerinizi, onları satın almayacak kişilere göstermekten vazgeçin.

BOŞANMANIN ÇOCUK ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Didem TEKELİ
Psikolojik Danışman

Hukuki anlamına baktığımızda boşanma, evlilik anlaşmasının sona ermesidir. Ancak duygusal anlamda değerlendirdiğimizde ailenin bütünlüğünün bozulmasının yanında, yakın çevredeki akrabaları dahi etkileyen zor bir süreçtir. Çocuk açısından boşanma, ailenin bir anlamda yok olması anlamına gelmektedir. İçinde doğup büyüdüğü tüm güven duygusunu öğrendiği ve yaşadığı ailesi artık yoktur. Bu durum çocukta kaygı, kayıp ve üzüntü yaratır. Bu süreçte çocuğun yaşayabileceği tüm bu duygular anne ve babanın tutumuna bağlıdır.

Neler yapılabilir?

Çocuğunuzun ya da çocuklarınızın neleri anlayıp anlayamayacağıyla ilgili düşünüp ortak bir karar verin. Hayatlarında ve hayatınızda olabilecek değişikliklerle ilgili önce yetişkin bireyler olarak kendi aranızda net kararları alıp sonrasında çocuğu bilgilendirmeniz açık olmanız gerekir. Tüm bu değişikliklere alışmanın zaman alabileceğini ancak her koşulda onun anne babası olarak her konuda destek olacağınızı belirtin. Ona her kimle yaşarsa yaşasın (anne-baba) diğer kişinin kendisiyle ilgileneneceğini her koşulda seveceğini söyleyin ve her koşulda bunu uygulamaya çalışın. Güvenilir ve tutarlı olun. Çocukların Tepkileri:

Çocuklar; yaşlarına, cinsiyetlerine, duygusal güçlerine ve aile desteğine göre farklı tepkiler verirler

5 Yaş:

- Durgunlaşabilir.
- Çok hareketlenebilir.
- Başka insanlardan korkabilir.
- Uyku problemi yaşayabilir.

- Yemek problemi başlayabilir.
- Boşanmadan kendini sorumlu tutabilir. (Özellikle 3-5 yaş arası)

Okul çağı:

- Dikkati kolay dağılabilir.
- Notları düşebilir.
- Saldırganlaşabilir.
- Anne-babayı bir araya getirme çabasına girebilir.
- Anne ya da baba her ikisinden biri için taraf olması gerektiğini düşünebilir.

Ergenlik:

- İçe kapanabilir.
- Mutsuz görünebilir.
- Öfke nöbetleri artabilir.
- Arkadaş grubu tercihleri değişebilir ya da arkadaşlık ilişkisi daha önem kazanıp ailenin yerini alabilir.

Tutumlar nasıl olmalıdır?

- Çocuğa boşanmanın ne demek olduğunu yalın ve basit bir dille hiçbir eleştiriye ya da suçlamaya girmeden anlatılmalı.
- Boşanmanın onu bir süre mutsuz edebileceğini bildiğinizi ancak boşanma nedeninde onun herhangi bir sorumluluğunun olmadığı belirtilmeli.
- Çocuk yaşanan problemlerin

dışında tutulmalı, her iki taraf da onu kazanmak adına sevme, oyuncak vb. eşyalar alma yarışına girmemeli.

- Çocuk taraf tutmaya zorlanmamalı veya çocuğun bunu kullanmasına izin verilmemeli.
- Ayrılınan eşten öç amaçlı çocuk uzak tutulmamalı.
- Çocuk iki ev arasında gidip gelmemeli, asıl bir evi olduğunu bilmeli benimsemeli. Çünkü en fazla sarsılan güven duygusu bu tür etkilerle daha da yıpranacaktır. Düzen en önemli tutum olacaktır.
- Çocukla olan görüşme gün ve saatleri önceden belli olmalıdır. Duruma göre ayarlanan görüşme saatleri çocuklar için uygun değildir. Çünkü belirsizlik her zaman çocukta kaygı yaratır.

Sonuç olarak güçlü, gelişime, değişime açık evlilikler yapabilmek en önemlisi olsa da boşanmanın kaçınılmaz olduğu süreçte çocukların en az etkilenmesi için eşlerin karşılıklı çaba göstermesi gerekmektedir. Unutulmaması gereken eş rolünün sona ermesine rağmen anne babalık rolünün ömür boyu süreceğidir.

ERGENLER DE SINIRA İHTİYAÇ DUYAR MI?

Özlem KURT
Psikolojik Danışman

"Sınırlar, sizi bir başkasından ayırt edici veya sizin nerede başlayıp nerede bittiğinizi gösteren her şeydir."

Yeni bir eğitim-öğretim yılında yeni umutlar, yeni heyecanlarla yine bir aradayız. Rehberlik servisi olarak gelenekselleştirdiğimiz bültenimizin bu ilk sayısında özellikle ergen anne babalarına ulaşmak istedim. Çünkü çocuklarınız küçük yaşlardayken onlara kurallarınızı anlatmak ve benimsetmek, beklentilerinizi iletebilmek ve ortak noktalarda buluşabilmek çok daha kolay oluyordu büyük ihtimal. Ancak çocuklarınız büyüyüp de o meşhur ergenlik yaşına geldiklerinde; ki her geçen gün daha küçük yaşlara doğru iniyor ergenlik dönemi; aranızda birtakım iletişim problemleri oluşmaya başladı öyle değil mi?

Aslında anne babalar için nasıl zorsa bu dönem, ergenler için de bir o kadar zor. Özellikle de yeni değişimlere ayak uydurabilmek. Düşünün ki arabanızla yoldasınız ve daha önce hiç gitmediğiniz bir yere gideceksiniz. Ancak, yoldaki işaret ve levhaların çoğu yok. Nereye gideceğinize nasıl karar verirsiniz? Sizi doğru yola götürecek işaretler olmadığında hatalı kararlar vererek, sorun yaşama olasılığınız yüksek olur heralde.

Çocuklar ve ergenlerde her ne kadar istemiyormuş gibi görünseler de gelişimlerine yön verecek sınırlara ihtiyaç duyarlar aslında. Ergenlerin hala bizim keskin sınırlarımıza, yüreklendirici yaklaşımımıza ve öğretici sonuçlarımıza ihtiyaçları vardır. Fakat sınırların belirlenmesinde daha fazla esnekliğe, karar verme aşamasında daha fazla fikir paylaşımına ve zihinsel olarak keşfetmede daha fazla yardıma ihtiyaç duyarlar.

İnsanlar, yaşadıkları dünyanın kurallarını anlamak, onlardan ne beklendiğini, diğer insanlarla birlikteyken durdukları yeri, ne kadar ileri gidebileceklerini ve çok ileri gittikleri zaman neler olabileceğini bilmek isterler. Onaylanan davranışları tanımlayan sınırlar, büyümenin ölçütüdür ve güvenlik sağlar.

Sizler anne baba olarak çocuklarınıza bu yardımı nasıl yapabilirsiniz?

SAĞLAM SINIRLAR belirleyerek başlayabilirsiniz. Kuralları birlikte belirleyin. Ergenlerin kurallara daha fazla karışması, kararı onların vermesi anlamına gelmez. Duygu ve düşünceleri paylaşma, kuralların nedenlerini tartışma ve onların önerilerini dikkate alma durumunda olduğunuz anlamına gelir. Son kararı verme gücü yine siz anne babalarındır. Ayrıca kuralları belirlerken çocuğunuza her ailenin yapısına göre farklı kuralları olabileceğini hatırlatın. Ancak siz de aynı yaşta çocuğu olan diğer ailelerin nasıl sınırları olduğunu öğrenin ve aranızda büyük farklar olmamasına özen gösterin.

Çocuklarınızın küçük riskler almasına izin verin, ancak onların güvenliğini ön planda tutun. Ergenler belli bir özgürlüğü sorumlulukla taşıdıklarını gösterebilirlerse, muhtemelen daha fazlasına da hazırdırlar. Sınırlar yukarı doğru ayarlanabilir. Davranışları, onların neye ne kadar hazır olduğunu size gösterecektir.

Ergenlerin, sınırları belli olan özgürlüğe ihtiyaçları vardır. Demokratik model, yani sınırları olan özgürlük, ergenler için en ideal yöntemdir. Onların belirgin sınırlar içinde deney yapmalarını ve araştırmalarını sağlayacak olanakları verir, sorumluluk kazanmalarını sağlar. Anne baba olarak sınırlarınızı özgürlük ve sorumluluk arasında gerekli dengeyi kuracak şekilde ayarlamalısınız. Sonuçlarınız demokratik ise kavgalar olmayacak, ergenlerin hatalardan ders almalarını sağlayacak olanakları yaratacaksınız.

Ne Olacak?

Kurallara Uyulmadığı Zaman Ne Olacak?

Ne Olacak?

Hemen tepki göstermek yerine, nedenleri düşünmelisiniz. Öncelikle ergen çocuğunuzun anlatacaklarını dinlemek her iki taraf için de daha uygun olacaktır. İhlal edilen kurala uygun, çabucak bitirilebilecek ve ergen çocuğunuza yeniden deneme şansı verebilecek sonuçlar belirleyin. Örneğin, bugün eve geç geldiğin için yarın daha erken saatte evde olacaksın, gibi. Yalnızca uygulayabileceğiniz sonuçlar belirleyin ve bunların sayısının çok olmamasına özen gösterin.

Kuralların ihlal edilmesi, hiçbir kuralın olmaması gerektiği anlamına gelmez. Kurallar ihlal edildiğinde daha önceden üzerinde dikkatle düşündüğünüz bazı sonuçların uygulanması gerekir. Bu sonuç ne olursa olsun, ergen çocuğunuz cezalandırıldığını düşünerek, size karşı gelebilir, ancak hiçbir şey yapmamanız bir dahaki sefere çok daha zor bir durumla karşılaşmanıza neden olabilir

Ergen çocuğunuz katı bir kuralı ihlal ettiğinde sonucunun ne olacağını önceden net bir şekilde bilmelidir. Ancak belirlediğiniz sonuçların, ergen çocuğunuzun deneme arzusunu önleyecek derecede ağır olmamasına da dikkat etmelisiniz.

Aslında kabul etmek gerekir ki, kimse kimseye yaşamayı öğretmez. Herkes hayatı kendisi yaşayarak öğrenir. Anne ve babalar olarak kendi gençlik dönemlerinizi düşünün, kendi yaptığınız hataların önemli bir bölümü, büyükleriniz tarafından daha önce uyarıldığınız konularda olduğunu hatırlayacaksınız. "Yaşam bize bütün kitapların öğrettiklerinden daha çoğunu öğretir. Çünkü yaşam bize karşı direnir. İnsan ancak engellerle karşılaşarak onları aşmaya çalıştıkça kendini tanıyabilir."

Genç insan hata yaparak dünyanın ve bu dünya içinde kendi gücünün sınırlarını tanır. Bu anlamda her hata gelişme yolunda bir aşamadır. Anne babalar çocuklarına "kendi hatalarını yapma, sonuçlarını yaşama ve hayatı öğrenme şansı verilmesi gerektiğini" benimsemelidir.

Sınırlara ve çocuk yetiştirmeye nasıl yaklaştığımızın, çocuklarımızın karakteri üzerinde büyük etkisi olacaktır. Dengeli bir yaşam için ihtiyacınız olan sınırları belirlemeniz dileğiyle...

EYVAH ÖDEV YAPMA ZAMANI!

Onur AKKOCA

Koordinatör Psikolojik Danışman

Başlık bazı ailelerimize sanırım tanıdık geliyor. Devamlı hatırlatma, tatlı sözlerle ikna, tehdit ve azarlama yöntemlerini kullanarak ve çocuklarında devamlı olarak kaçınma, özürler bulma, direnme, oyalanma ya da erteleme yöntemlerini uygulayarak kurulan iletişim. Daha yüksek sesli olarak cezacı yaklaşım ve daha yumuşak sesli olarak devam eden müsamahakar yaklaşım. Sonuçta da eyvah! diyoruz.

Bu yaşanan gerilimli anların nasıl başladığını ve neden devam ettiğini çoğu aile söyleyemez. Ama bir başladı mı kimse nasıl biteceğini de bilemez. Bu problem çok sinsice ve yavaş ilerleyen bir sorundur. Anne babalar bir şeylerin yanlış gittiğini anladıklarında, davranış örüntüleri yerleşmiş ve büyük oranda telafi çabası devreye girmiştir.

Anne babalar için ödev sorumluluk, gerekli, önemli, olmalı, yapılmalı gibi adlandırılan ödevler bakın çocuklarımızın çoğu için ne anlam ifade ediyor.

Öğrencilerimize "Ödev deyince aklınıza ne geliyor?" sorusunu yönelttik. Aldığımız cevapları hiçbir değişiklik yapmadan sizinle paylaşıyoruz...

-Okuldan geldiğimizde öğretmenlerimizin bize verdiği kötü ve sıkıcı görevler.

-Aklıma çok sıkıcı bir kağıt geliyor. Aslında bazıları eğlenceli ama evde ödev yapma gerçekten sıkıcı bir şey. Tonlarca sıkıcı canavar kitaplar.

-Sıkıcı bir akşam, geç yatmak, uykusuz kalmak

-Ben hemen sıkılıyorum. Çünkü o zaman hep aklımdan oyun oynamak geliyor ve sıkılarak yapıyorum.

-Sıkıcı, zaman ve bağırsık çağırış geliyor.

-Bana vaktimin kalmayacağı, çizgi film izleyemeyeceğim, annemin

bana bağırması geliyor.

-Kabus, eziyet, dert.

-Kabus gibi o kadar sıkılıyorum ki bazen kaçış yollarını arıyorum ama sonra doğru olmadığını düşünüp vazgeçiyorum ama bu fikir hep aklıma kurcalıyor.

-Bence çok sıkıcı çünkü dörtte çıkıyorum bu kadar çok ödev benim sinirimi bozuyor. Sıkıcı ama gerekli şey.

-Annemle başımın hep derde girmesi demek.

Bu yanıtlar ödevlere bakışın çocuklar tarafından ne kadar olumsuz olduğunu anlamamıza yardımcı oluyor. Tabii az sayıda olmakla birlikte ödevleri çok seviyorum diyen, yapmamız gereken sorumluluklarımız, bilgi öğretiyor gibi yanıtlar verenler de olmuş, ancak dediğim gibi azınlıkta.

Öğrencilerimize, anne babalarının ödev konusundaki tepkilerini değerlendirebilmek için bir soru daha yönelttik. "Anne babanızın ödevler konusundaki size karşı olan hangi davranışını değiştirmek isterdiniz? Bakın yanıtlar nasıl..."

-Annemin biraz daha sabırlı olmasını isterdim.

-Beni çok sıkılamalarını ve rica ederek konuşmalarını isterdim.

-Anne ve babam ödev konusunda bana baskı yapmaz ben de onlara yalan söylemem.

-Bana iyi davranmalarını ve sıkılamalarını isterdim.

-Bana vakit ayırmalarını isterdim. Çünkü hep iş konuşuyorlar ve ben bana da vakit ayırmalarını isterdim.

-Babamın bir kere anlatıp anlamadığımda "mantığını çalıştır" demesini değiştirmek isterdim.

-Annemin 5 dakikada bir ödevini hemen yap demesini sevmiyorum.

-Annem çok ilgilenir ama babam

hiç.

-Benim başımın etini yiyorlar o zaman yapma isteğim daha çok azalıyor.

-Fazla zorlamamalarını isterim. Çünkü zorla bir şey yapınca hiçbir şey anlamıyorum. Yapmış olmak için yapıyorum.

-Gerçekten kötü olduğumda ödev yapmaktan ya da çalışmaktan kaçtığımı düşünmesi ve bana inanmaması, bahane deyip geçmesi.

-Daha az yardım etmesini isterdim. Çünkü az yardım edilirse daha iyi öğreniriz.

-Bana hiç bağırmamalarını isterdim.

-Okuldan gelince bana bir sürü soru sormasını istemiyorum.

-Ödevimi yaptıktan sonra ekstra soru çöz demelerini istemiyorum.

-Annemin bana daha yakın, daha sıcak olmalarını isterdim.

Bizim savaş halinde yaptırmakla uğraştığımız ödevlerin çocuklar tarafından algılanma biçimini kavırsak sanırım işimiz daha kolay olacak. İstenmeyen hatta nefret edilen bir şeyi biz çocuklarımıza her gün düzenli olarak yapmalarını, tepki vermeden tamamlamalarını istiyoruz. Bu pek o kadar da kolay görünmüyor. Sonra da yaşam boyunca en özel ilişki olan anne baba çocuk ilişkisinde sorunlar yaşıyoruz. Bu örnekler bize, değiştirmemiz gereken davranışlarımız konusunda yeterli bilgiyi verdiğine inanıyorum. Sevgiyle kalın...

ÇOCUĞUNUZUN BİR HEDEFİ VAR MI?

Çiğdem SUMAR
Psikolojik Danışman

Yale Üniversitesi'nde 1953 yılında bir araştırma yapıldı. Buradaki öğrencilere, özel bir hedefleri ve hedeflere nasıl ulaşacaklarına dair bir planlamanın olup olmadığı soruldu. Öğrencilerin sadece % 3 'ü yazılı hedefleri olduklarını belirtti. Bu araştırmayı yapan bilim adamları yirmi yıl sonra araştırmaya katılan öğrencilerle tekrar görüştüler. Yapılan araştırmanın sonucu oldukça ilginç ve aynı zamanda hedef belirlemenin önemini gösterir yöndeydi. Hedefleri olduğunu ve bunları yazılı olarak ifade eden % 3 'lük grup, hedef belirlememiş ve bunu yazılı olarak ifade etmemiş gruptan, maddi açıdan daha iyi durumdaydı. Aynı zamanda bu grup daha mutlu, hayattan daha fazla haz duyuyordu. Yani başarılı, mutlu, huzurlu olmak istiyorsak hedef belirlemeliyiz.

Başarılı insanlar, gözlerini kapattıklarında nasıl bir hayat yaşayacaklarını, nerelere ulaşacaklarını açık ve net olarak gören kişilerdir. Çocuğunuzla bunun alıştırmalarını beraber yapabilirsiniz. "Gel beraber geleceğimizi planlayalım. Gözlerimizi kapatalım. Bakalım. Beş sene sonra kendini nerde görüyorsun." Bu çalışma hem beynimizi bu konuda programlamaya yarar hem de çocuğunuzla gelecek hedeflerine yönelik olarak tartışma fırsatını size sağlar. Bu çalışmayı ara ara tekrarlamamız, gözden geçirmemiz ve zihnimizi bu konuda tazelememiz gerekir.

Bu, aslında bir bilinçaltı programlama çalışması. Bilinçaltına ne yüklerseniz, yaşarken siz farkında olmadan, hedeflediğiniz yere yöneldiğinizi görürsünüz. Bu çalışmayı yaparken bilinçaltına kesin mesajlar vermek çok önemlidir. "Olabilir, fark etmez, olsa iyi olur" gibi kelimeler

kullanmayın. "Ben .....da başarılı olmalıyım" yerine "Ben .....da başarılı OLACAĞIM..." cümlesini kullanmalıyız. Gözlerimizi kapadığımızda, çocuğumuzun, başarmış kendisini görmesi, başardığı mekânlarda hayal etmesini sağlayabilirsiniz.

Hiçbir makine programlamadan çalışmaz ve verim alabilmeniz için doğru programı yüklemeniz çok önemlidir. Bilinçaltı da böyledir. Hedefler çocuğunuzun ulaşabileceği, ilgi ve yeteneklerine, kapasitelerine uygun olmalıdır. Ve her şeyden önemlisi olumlu cümleler kullanmak. Aslında bu bizim iç konuşmalarımıza çok benziyor. Gün içerisinde sürekli kendimizle konuşuruz. Bir işe başlamadan önce bitirdikten sonra

yapamayacağım galiba, işte başardım, aferin bana, gene yanlış yapacağım, galiba başaracağım gibi... Bu da bir beyin programlama ama biz bunu çocuğumuzla ya da kendimize uygularken bilinçli olarak yapmış olacağız.

Öğrencilerimle yaptığım görüşmelerde bazı öğrencilerimin şu ifadelerine tanık oldum. "Neresi olursa olsun sadece bir yer kazanmak istiyorum", "Daha düşünmedim. Karar vermedim" diyen öğrencilerimiz var. Onlara hedef koymanın önemini anlattıktan sonra hepsine şunu söyledim. "Hedeflediğiniz puanı bir kâğıda yazın ve çalışma masanızın tam karşısına ders çalışırken kafanızı

kaldırdığınızda ilk gördüğünüz yere yapıştırın" dedim. Ayrıca, "ileride istedikleri üniversitenin resmini de koyabileceklerini" söyledim. Bu çalışmayı evde yapıp yapmadıklarını bilmiyorum. Ama sizler onları yapmaları için yönlendirebilirsiniz.

Hedefimizi yazılı bir şekilde ifade etmekte çok önemli bir çalışmadır. Çocuğunuzla birlikte rahatsız edilmeyeceğiniz, çalışmanızın bölünmeyeceği bir ortama geçin. Elinize birer tane boş kâğıt alın. Neleri elde etmek istiyorsunuz, on yıl sonra nasıl bir hayat yaşayacağınızı gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceğinizi düşünmeden yazın. Bitirdikten sonra ana hedefinizi ve ulaşabileceğiniz hedefleri belirleyin. Hedefleriniz size uygun olmasına dikkat edin. Belirlediğiniz ana hedefe ulaşacağınız ara hedefler belirleyin. Hedefe ulaşırken nelerden fedakârlık edeceğinizi belirleyin. Hedefiniz için kendinize nedenler bulun.

Nedeniniz ne kadar çoksa hedefinize o kadar bağlanırsınız. Bu çok önemli bir nokta. Hedefinizi yazarken lütfen açık ve net olmasına dikkat edelim. Örneğin inşaat mühendisi olmak istiyorsunuz. Sadece mühendis olacağım diye yazmak motivasyon açısından çok güçsüz bir hedef olur. .... Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü daha motive edici bir hedef olur.

Bunları okurken bazı velilerimiz şöyle düşünebilir. Daha çok küçükler nasıl hedef belirleyecekler. Biz insanlar aslında başarılı olmak güdüsüyle doğarız. Çocuğunuzun bebekliğini düşünün sadece hedeflediklerine ulaşmak için yaşıyorlardı. Ben kendi kızımda bunu çok rahat görebiliyorum. Hedeflediği şeyi almak için her şeyi yapıyor. Tırmanıyor, atlıyor, zıplıyor, ikna etmeye çalışıyor, hedefine ulaşmak için... Bizler zaman içerisinde bu başarıma güdümüzü bazı olumsuz yaşantılarımız, olumsuz çevre nedeniyle, beynimize yaptığımız yanlış yüklemelerle kaybediyoruz. Biz hepimiz başarı odaklı doğuyoruz.

Star Jordan'ın dediği gibi "Nereye gittiğini bilen kişiye yol vermek için dünya bir yana çekilir."

“SAĞLAM KAFA, SAĞLAM VÜCUTTA BULUNUR.”

Şafak UZUN
Psikolojik Danışman

16 Ocak 1924'de Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'nın, Atatürk'ün önderliğinde, zor şartlarda kurulmasıyla başlatılan çalışmalar o gün için büyük bir devrimdi. Bugün, Türkiye'de spora verilen önem giderek artmaktadır. Ancak yeterli olup olmadığı, tartışmaya açık bir konudur. Son olimpiyat oyunlarında ülke olarak yaşadıklarımız da bunun bir göstergesi oldu.

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün Ekim 2008 verilerine göre; Türkiye'de, lisanslı 1.427.953 sporcu bulunmaktadır. Bu sporcuların da ancak 200.418'i faal durumdadır (1). 70 küsur milyonluk bir ülkede, bu istatistikî veriler düşündürücü...

İnsanın fizyolojik, psikolojik ve sosyal bir varlık olduğunu biliyoruz... Bu üç öge ayrı ayrı değerlendirilebilir ancak birbirlerinden ayrılamaz. Birinin yokluğu diğerlerini etkiler ve düzgün çalışmalarını engeller.

Bir düşünün... Sağlam bir psikolojiye sahipsiniz, sosyal bir insansınız ancak fizyolojik olarak çok kötü durumdasınız... Kendinizi sürekli telkin ediyorsunuz... Kendinize olumlu güdülemede (motivasyon) b u l u n u y o r s u n u z ... Arkadaşlarınızdan destek alıyorsunuz... Ancak bir türlü fizyolojik durumunuz iyileşmiyor. Sizce sağlam olan psikolojiniz ve sosyal çevreniz sizi nereye kadar götürebilir. Ya da tam tersini düşünelim. Sağlam bir fizyolojiye sahipsiniz, sosyal bir insansınız fakat psikolojik olarak iyi değilsiniz. Durumunuzu düzeltmek için bir takım ilaçlar kullanıyorsunuz. Ancak bir türlü psikolojiniz düzelmiyor. Sizce sağlam olan fizyolojiniz ve sosyal çevreniz sizi nereye kadar götürebilir. Bu üç ögenin de birlikte uyum içinde olması insan rahatlatır, hayata daha olumlu baktırır.

Doğumda, ortalama, 3.5 kilo ve 50 cm olan bir kız çocuğu 13 yaşına

geldiğinde 50 kilo ve 155 cm olur. Bu da insanoğlunun nasıl bir fiziksel gelişim kat ettiğinin göstergesidir. İnsan doğumundan başlayarak nesnelere tutar, emekler, yürür, koşar, zıplar, atlar... Okul dönemi başladığında çocuk, birçok deneyim yaşar. Fiziksel hareketler, oyun ve spor çalışmaları çocukların hayatındaki gelişme sürecinde önemli rol oynar. Fiziksel kontrollerini sağladıkça, kendilerini başarılı bularak, güven duyarlar. Çocukların oynamak için bir sebebe ihtiyacı yoktur. Çünkü bunun için gereken güdü çocukta vardır. Bu nedenle birçok çocuğun en sevdiği ders Beden Eğitimi değil midir?

Sporun; kalp-damar sisteminden, hipertansiyona, kas sisteminden,

insanın dış görüntüsüne ve daha birçok şeye yararı vardır. Özellikle çocukların fiziksel gelişimlerinin yanında psikolojilerinin düzelmesine de birçok etkisi vardır. Örneğin; içine kapanık çocukların kendini ifade etmesine, benmerkezci çocukların paylaşmayı öğrenmelerine, ergenlik döneminde kötü alışkanlıklardan uzak durmalarına kadar birçok olumlu katkısı vardır. Ben de birçok öğrencimin problemlerinin çözümünde, sporu önermekteyim. Bunları göz ardı etmeden çocuklarımızı daha çok spor yapmaya teşvik etmeliyiz.

Türkiye genelinde birçok okulda fiziksel imkânlar spor yapmaya elverişli değildir. Milli Eğitim Vakfı Özel İzmir Okulları'nda ise durum

biraz farklıdır. Yöneticilerimiz, Beden Eğitimi Bölüm Başkanı ve Öğretmenlerin özverileri sayesinde birçok öğrenci akranlarına göre daha çok spor yapabilme şansına sahiptir. Hentbol, Voleybol, Basketbol, Futbol, Jimnastik, Yüzme gibi birçok alanda öğrencilerimiz, onlara sağlanan fiziksel ortamlarda, sportif faaliyetlerde bulunmaktadır. Bu da öğrencilerimizin olumsuzluklardan korunmasına katkı sağlamaktadır.

Atatürk'ün yazdığı ve Türk sporu için bir direktif niteliğinde olan, onun üstün kişiliğini ve görüşünü yansıtan bu mektubu sizlerle paylaşmak isterim...

Kurtdereli Mehmet Pehlivan
Ankara 12.11.1931

Seni cihanda ün almış bir Türk pehlivanı olarak tanıdım. Parlak muvaffakiyetlerinin (başarılarının) sırrını şu sözlerle izah ettiğini öğrendim: "Ben her güreşte arkamda Türk milletinin bulunduğunu ve millet şerefini düşünürdüm." Bu dediğini en az yaptıkların kadar beğendim. Onun için senin bu değerli sözünü Türk sporcularına bir meslek düsturu olarak kaydediyorum. Bununla, senden ve sözlerinden ne kadar memnun olduğumu anlarsın. Çoluk çocuğun için sana ufak bir armağan gönderiyorum. O, bu mektubumla beraberdir. Pehlivan ömrünün tam sağlıklı uzun sürmesini dilerim.

GAZİ MUSTAFA KEMAL

Atatürk'ün mektubuna eklediği armağan ise şuydu:

İş Bankası Umum Müdürlüğüne
Kurtdereli Mehmet Pehlivan 1000
T. lira veriniz. Bu para, birinci kanun (Aralık ayı) aylığımdan faiziyle kesilecektir.

1. <http://www.gsgm.gov.tr>
08.10.2008 21:59

2. <http://ansiklopedi.bibilgi.com/>
Kurtdereli-Mehmet 08.10.2008 22:45

REHBERLİK SERVİSİ'NDEN HABERLER

DEMOKRASİ EĞİTİMİ VE OKUL MECLİSİ

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından Eylül 2004'de 2564 sayılı Tebliğler Dergisi'nde yayınlanan "Demokrasi Eğitimi ve Okul Meclisleri" yönergesini temel alarak her yıl okul psikolojik danışmanlarının önderliğinde çalışmalarını devam ettiren okul meclisleri 2008-2009 öğretim yılına görkemli bir açılışla başladı. Okul Öğrenci Meclisi kurulurken ilk önce 2-3-4-5-6-7-8 sınıfların tüm şubelerinden bir şube temsilcisi oy çokluğuyla seçildi. Seçilen bu temsilciler okul psikolojik danışmanlarının başkanlığında, 09.10.2008 tarihinde konferans salonunda toplandı. Yapılan toplantıda sınıf temsilcileri kendilerini tanıtarak ant içtiler. Okul rehber öğretmenleri tarafından konuyla ilgili bilgilendirilen sınıf temsilcileri daha sonra başkan seçimi için grup kurma çalışmalarına başladılar. İçerisinde başkan adayı, iki başkan yardımcısı ve iki kâtibin bulunduğu gruplar bir haftalık tanıtım süresi sonunda, okul genelinde yapılan seçime katılmışlardır. Daha sonra 17.10.2008 tarihinde yapılan seçim sonucuna göre Birce GİRAY'ın başkanlığını yaptığı ÇAĞDAŞ GENÇLİK gurubu seçimi kazanmıştır. Rehberlik ve psikolojik danışma servisi olarak kutlar, başarılar dileriz.

5 YAŞ ve OKUL ÖNCESİNE MERHABA SEMİNERİ:

Velilerimize yönelik, psikolojik danışmanımız Didem TEKELİ tarafından hazırlanan seminerde, öğrencilerimizin gelişim dönemi özellikleri ve ailelerin tutumlarının, desteklerinin nasıl olması gerektiğiyle ilgili bilgi paylaşımı yapılmıştır.

1.SINIFA MERHABA SEMİNERİ:

Okulumuz psikolojik danışmanlarımızdan Didem TEKELİ tarafından, birinci sınıfa başlama süreciyle ilgili yaşanabilecek sorunlar, gerekli olan aile okul işbirliğinin sağlanmasıyla ilgili bilgi paylaşımı yapılmıştır.

ÖĞRETMENLERİMİZİN YARATICI ÇOCUK YETİŞTİRME SEMİNERİ

MEV Özel İzmir İlköğretim Okulu öğretmenlerimize yönelik olarak, 2007/2008 Öğretim yılı Haziran ayında başlayan ve 2008/2009 öğretim yılı Ağustos ayında tamamlanan "Eğitimde Yaratıcılığı Geliştirme" konulu seminer düzenlenmiştir. Seminer 9 Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Vesile YILDIZ tarafından verilmiştir. Seminerin ilk ayağı olarak velilerimize yaratıcı çocuk yetiştirme konulu sunum gerçekleştirilmiştir. Yaratıcılığın eğitimdeki yeri ve önemi konulu seminer birinci kademedeki tüm öğretmenlere sunulduktan sonra, okul öncesi ve ilköğretim birinci kademe sınıf öğretmenleri ve MEV İzmir Özel Okulları psikolojik danışmanları daha uzun süreli eğitime katılmışlardır. Eğitimin amacını şu şekilde aktarabiliriz:

Erken çocukluk döneminde çocuklar etkin öğrenenlerdir. Çocukların fiziksel ve sosyal deneyimleri onların yaşadıkları dünyayı anlamalarına ve bilgiyi yapılandırmalarına yardım etmektedir. İçinde oyun, eğlence ve sürpriz öğelerinin olduğu çocukların merak duygusuna cevap veren, keşfederek öğrenmenin gerçekleştiği öğretimsel işlemlerle aktif öğrenme yöntem ve teknikleri (Tereyağ-ekmek, yuvarlak masa, köşelenme vb) eğitimde yaratıcılığı geliştirme çalışmaları arasında sayılmaktadır. Eğitimimiz sırasında öğretmenlerimiz bu hedefler doğrultusunda hem eğlendiler hem öğrendiler bu da çocuklarımızın öğrenirken eğlenmelerine yansiyacaktır.

ORYANTASYON ÇALIŞMASI

6-7-8. sınıf öğrencilerimize okulumuzu ve kuralları tanıtan, oryantasyon semineri, 11-12.09.2008 tarihlerinde Müdür Yardımcılarımızla birlikte sunulmuştur.

REHBERLİK SERVİSİ'NDEN HABERLER

ÖĞRETMENLERİMİZ YAPILANDIRMACI EĞİTİM KONUSUNDA SEMİNER ALDI

Günümüzde bireylerden, bilgi tüketmekten çok bilgi üretmeleri beklenmektedir. Çağdaş dünyanın kabul ettiği birey, kendisine aktarılan bilgileri aynen kabul eden, yönlendirilmeyi ve biçimlendirilmeyi bekleyen değil, bilgiyi yorumlayarak anlamın yaratılması sürecine etkin olarak katılındır.

Wittrock tarafından geliştirilen ve ausubelin öğrenmeyi etkileyen en önemli faktör öğrencinin mevcut bilgi birikimidir. Şeklinde ifade edilen düşüncesine dayanan yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı, temelde öğrencilerin mevcut bilgilerini kullanarak yeni bilgi edinmelerini, öğrenmeyi ve kendine özgü bilgi oluşturmayı açıklamaya çalışan bir öğrenme kuramı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu düşünceye göre öğrenci yeni kazandığı bilgileri eski bilgileri ile karşılaştırarak zihninde yeniden yapılandırır ve böylece etrafındaki dünyayı anlamlandırır. Öğretmen merkezli ve öğrencilerin pasif dinleyiciler oldukları geleneksel öğretim yöntemlerinin aksine bu model, öğrencinin öğrenmede daha aktif olması gerektiğini savunur.

MEV Özel Avni Akyol Lisesi ve MEV Özel İzmir Fen Lisesi Öğretmenleri 09 Ekim 2008 Perşembe Günü Yrd. Doç Dr. Bünyamin YURDAKUL beyin anlatımında "YAPILANDIRMACI EĞİTİM" konulu seminer almışlardır.

MEV Özel Avni Akyol Lisesi ve MEV Özel İzmir Fen Lisesi 9. sınıf öğrencileri velileriyle tanışma toplantısı yapıldı. 24 Ekim 2008 Çarşamba günü saat 15.30 da konferans salonunda gerçekleştirilen toplantıda Okul Müdürümüz Ceyda ÖNAL ve tüm bölüm başkanları velilerimize, okulu ve genel eğitim ve öğretim faaliyetlerini tanıtan sunum yaptılar..

MEV Özel Avni Akyol Lisesi ve MEV Özel İzmir Fen Lisesi tüm okul öğrencilerine Müdür Yrd. Levent Özaytaç ve Murat Zorluer tarafından okul kuraları ve disiplin yönetmeliği konusunda bilgi aktarıldı.

13 Ekim 2008 Pazartesi günü 9. sınıf öğrencilerine sınıf geçme yönetmeliği konusunda bilgi aktarıldı.

14 Ekim 2008 Salı günü 9. sınıf öğrenci velilerine öğrencilerine sınıf geçme yönetmeliği konusunda bilgi aktarıldı.

DEMOKRASİ EĞİTİMİ VE OKUL MECLİSLERİ PROJESİ

Okul Öğrenci Meclisi, öğrenci yönetimine ve faaliyetlerine tüm öğrencilerin katılmalarını sağlayarak, tüm okul yaşamını zenginleştirici amaçlar gütmektedir.

Bütün bu süreç, öğrencilerimizin sosyalleşmesine yardımcı olurken, okulun işleyişi içinde yer alarak, öğrenciler ve idare arasındaki

köprünün kurulmasına da yine Okul Öğrenci Meclisi önderlik etmiş olur.

Aşağıda 2008-2009 Okul Öğrenci Meclisinin Çalışma Takvimi ve Sınıf Temsilcilerimizin isimleri yer almaktadır. Temsilcilerden oluşan Özel Avni Akyol Lisesinden üç grup Okul Öğrenci Meclis Başkanlığına aday olmuştur. Özel İzmir Fen

Lisesinden ise bir grup Okul Öğrenci Meclis Başkanlığına aday olmuştur.

Gönüllülük ilkesi ile, bu çalışmada yer alan tüm öğrencilerimize bir kez daha teşekkür ederiz.

Nazan ERYÜREK
Okul Öğr. Mec. Dan. Öğrt.

22 EYLÜL 2008	: Sınıf/Şube rehber öğretmeni tarafından; sınıflarda okul meclisinin tanıtılması, çalışmalarını, işlevi ve uygulama esasları hakkında bilgi verilmesi ve sınıf temsilcilerinin belirlenmesi.
23-25 EYLÜL 2008	: Sınıf Temsilcilerinin isimlerinin rehberlik servisine bildirilmesi.
06 EKİM 2008	: Okul meclis başkan adaylarının belirlenmesi amacıyla sınıf temsilcileriyle okul meclis toplantısının yapılması ve okul meclis başkan adaylarının belirlenmesi,
09 EKİM 2008	: Okul meclis başkan adaylarının tanıtılması ve yasal propaganda süresinin başlaması.
10-17 EKİM 2008	: Propaganda faaliyetlerinin yürütülmesi, izlenmesi.
20 EKİM 2008	: Propaganda yasası.
21 EKİM 2008	: Okul meclis başkanı seçimi amacıyla 2564 sayılı tebliğler dergisinde belirtilen esaslar doğrultusunda seçim yapılması.
22 EKİM 2008	: Okul Öğrenci Meclis Başkanının İlanı.

AVNİ AKYOL LİS. ÖĞR. MEC. TEMSİLCİ.
ZEYNEP İNANÇ, NEŞET CEN, BARIŞ CAN, OZAN KÜÇÜK

OKAN ARABALI, HAYREDDİN BALIKLI,
EGE ÖZAL, EZGİ GÜNDÜZ, OSEDEF SEDEF, TEKİN YAMAN

EFE, İZLEM YAYLI,

KAHRAMAN KAPIDERE, ÖMER ZEKİ DOĞUSOY, BORA DOKUR, DENİZ AKSEL,
BERK ÇİMEN, YİĞİT CANTEKİN, KADIRCAN YÖRÜK, BATU DOYRAN,
H. TURGUT BUĞRA TUNA
ÖMER CAN SAROĞLU, ZEYNEP ÖGET, ALPER KASUTO, CANSU GÜNGÖR,
ALEV AYTEN,

FEN LİS. ÖĞR. MEC. TEMSİLCİLERİ

EGE GÜRBÜZ
SUNA ŞANAL
EGEMEN SAK
DAMLA İNANLI
MELİK ÇİFTÇİ
ÖZCAN AYDEMİR

